

ת"פ 12836/12/13 - מדינת ישראל נגד ת כ

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 12836-12-13 מדינת ישראל נ' כ

בפני כבוד השופטת נאוה בכור
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ת כ

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד עמיחי רווח

הנאשם בעצמו וב"כ עו"ד מורן פורת

פסק דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירות של היזק לרכוש במזיד לפי סעיף 452 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); ואיומים לפי סעיף 192 לחוק.

על פי המפורט בכתב האישום המתוקן - בעת הרלוונטית לכתב האישום היו הנאשם והמתלוננת נשואים כשנתיים, להם ילד משותף בן שנה וחודשיים והמתלוננת הייתה בשמירת היריון בשבוע ה-33 להריונה.

ביום **5.1.13** בביתם שבכפר סבא, פרץ בין הצדדים ויכוח במהלכו גידף הנאשם את המתלוננת ואמר לה כי "יעשה לה את החיים שחורים" וכי "יבעט אותה להוריה". משגברה חמתו - זרק את כיסא האוכל של הילדה, עקר מובייל המחובר למשקוף דלת המטבח, וזרק אותו על הרצפה.

2. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בכתב אישום מתוקן, יורשע בגינו, ויפנה לקבלת תסקיר שיבחן אפשרות סיום ההליך ללא הרשעה בעניינו.

לעניין העונש - הצדדים יטענו באופן פתוח.

3. מתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם מיום **20.3.16** עולה כי הוא כבן 40, נשוי ואב לשתי בנות בגילאי 3 ו-4, ומתגורר בכפר סבא.

משנת 2005 עובד בחברה פרטית אותה מנהל ביחד עם שותף בתחום הנדל"ן (לא הוצגו מסמכים עדכניים).

סיים 10 שנות לימוד, החל מכתה ז' למד בפנימייה על רקע משבר נפשי שעברה אמו וקשייה בתפקוד הורי, למד שם 3 שנים וחזר להתגורר בבית.

על רקע קשיים לימודיים שולב בבי"ס מקצועי לספרות, אך בהיותו כבן 17 נפלט מהמערכת החינוכית.

הנאשם התגייס לצבא ושירת כחייל קרבי, אך השתחרר לאחר כשנתיים בשל החמרת מצבו הרפואי הירוד של אביו, ורצונו לסייע להוריו מבחינה כלכלית.

הנאשם תאר כי מגיל צעיר עבד על מנת לממן עצמו ולסייע למשפחתו, טרם גיוסו לצה"ל עבד בתחום הספרות, ולאחר שחרורו- עבד מספר שנים בחברה לממכר שואבי אבק והתקדם שם לתפקיד טכנאי.

כיום מנהל חברה פרטית בתחום הנדל"ן, ואשתו מסייעת לו בעבודות משרדיות.

הנאשם הוא הבן שני במשפחת מוצאו ולו עוד ארבעה אחים. אביו נפטר לפני כ-15 שנים, עבד שנים רבות כרוכל, ואמו בשנות ה-60 לחייה עבדה כמנהלת חשבונות, וכיום עובדת כסייעת בגן.

אמו של הנאשם הינה דומיננטית בחייו, ולאורך השנים חרף קשייה הרגשיים הפגינה כלפיהם חום ואהבה ועשתה מאמצים לספק צרכיהם.

בשנים האחרונות היא אינה עובדת באופן רציף ומקבלת עזרה ותמיכה כלכלית ורגשית מילדיה.

למרות הקשיים, הנאשם תופס עצמו כמי שגדל במשפחה עם ערכים נורמטיביים ויחסים קרובים ותומכים בין האחים.

בשנת 2010 נישא לבת זוגו בהיותו כבן 34, הצעירה ממנו ב-7 שנים, ונולדו להם שתי בנות.

תאר קשיי תקשורת בתחילת הקשר, קיימת חלוקת תפקידים ביניהם לפיה הוא המפרנס העיקרי ואשתו מטלפת בבנותיהם ודואגת לענייני הבית.

קיימות מחלוקת סביב חוסר שביעות רצונה של אשתו ממידת מעורבותו בטיפול בבית, אך מאז ביצוע העבירות חלה רגיעה ויציבות בקשר ביניהם, והוא עושה מאמצים לסייע לה יותר בבית ולהתייחס לצרכיה.

שלל מצבים של אלימות פיזית, ותאר את האירוע כחריג להתנהלות והמאופקת בדרך כלל.

מגיליון רישומו הפלילי עולה כי בשנת 2011 נשפט ללא הרשעה בגין תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוגו לשעבר, והועמד בצו מבחן לשנה.

כמו כן לא קיימים תיקים פתוחים נוספים.

באבחון שנערך לנאשם בשנת 2011- התרשם השירות כי הנאשם ניהל לאורך השנים אורח חיים עצמאי ותקין ללא מעורבות שולית, עם זאת נראה כי ביחסים אינטימיים מתקשה להתמודד עם קונפליקטים ולנהל משא ומתן.

לאחר ששוקפה לו ההערכה זו והסיכון כי קשיים אלה עלולים לחול בנישואיו הטריים, הוצע לו להשתלב במסגרת טיפולית שתסייע לו ברכישת כלים להתמודד עם מצבי דחק בהקשר זוגי, והוא הביע נכונות לכך.

בנסיבות אלה, הומלץ שם על הימנעות מהרשעתו בדין, העמדתו בצו מבחן, והוא שולב בטיפול ב"תחנה לשלום המשפחה" בכפר סבא.

מדיווחי עו"ס עלה כי הנאשם הגיע למפגשים הטיפולים- אך התקשה לדבר בפתיחות על קשייו הזוגיים, ונראה כי התקשה להפיק תועלת משמעותית מהשיחות.

בנוגע לעבירות בהן הודה - הנאשם נטל אחריות על המיוחס לו. תאר כי החל ויכוח בינו לבין אשתו במהלכו גידף אותה ולא התכוון לפגוע בה, אך הוויכוח הסלים והוא היה נתון בסערת רגשות והפיל את המובייל.

השירות התרשם כי הנאשם מצמצם ממידת התוקפנות שהפגין, ונוטה לטשטש מחומרת מעשיו, ומסר כי כיום מבין שנהג שלא כשורה.

בשל ההתרשמות מנטייתו לצבירת כעסים, קושי בביטוי רגשותיו, ובהתייחסות לצרכיה של בת זוגו, שעשויים להוביל למצבים בהם נוהג בזעם ובאלימות, הומלץ לו להשתלב בטיפול בקבוצה לגברים שנהגו באלימות כלפי בנות זוגן בשירות.

בתחילה הנאשם ביטא עמדה אמביוולנטית, ומסר כי אינו רואה עצמו כגבר שלו קושי בשליטה הכעסים, אולם בהמשך הביע נכונות להשתתף בקבוצה כזו, וצפוי להשתלב בה במהלך חודש מאי 2016.

בפגישה עם המתלוננת -תיארה קשר זוגי שמראשיתו רצוף ויכוחים ומתיחויות, הקשורים גם לכך שבשנים האחרונות הנאשם מקפיד על אורח חיים דתי, ובמהלך הזמן למדה לכבד את רצונו בהקשר זה.

מאז האירוע, הנאשם מתאמץ להיות שותף בנעשה בבית ולהיות מאופק וסבלני יותר כלפיה, וכי אינה חוששת מפניו.

עוד תארה כי בעת חילוקי דעות ביניהם הנאשם נוטה להסתגר ולהימנע מעימות, ושניהם עושים מאמצים לשקם את הקשר הזוגי.

השירות התרשם כי מדובר באדם שלאורך חייו מגלה כוחות תפקודיים תקינים במישור התעסוקתי. במישור

המשפחתי התרשם השירות מעמדות פטריארכליות, ומתקשה לקיים תקשורת פתוחה ובונה, נוטה לאגור כעסים, ולעמדה מקטינה ומזלזלת כלפי אשתו.

לאור האמור, סבר השירות כי עליו להשתלב בטיפול במהלכו יעמיק ויבחן דפוסיו אלו וירכוש כלים ליצירת קשרים בינאישיים תקינים.

ניכר כי כיום על רקע קיומם של הליכים משפטיים נוכחיים, הנאשם מגלה הבנה ראשונית באשר לחשיבות השתלבותו במסגרת טיפולית ההולמת את צרכיו.

על גורמי הסיכון להישנות התנהגות אלימה - מנה השירות את חומרת התנהגותו, היותה של העבירה עבירה שנייה של תקיפת בת זוג, ומאפייניו האישיותיים של הנאשם.

על גורמי הסיכוי לשיקום - מנה השירות את תפקודו התקין במישור התעסוקתי, המאמצים שעושה להימנע מהתנהגות אלימה מאז מעורבותו בעבירה, כפי שאף דווח ע"י אשתו, והנכונות שמגלה להיעזר בטיפול בשירות, לצד העובדה כי לא נפתחו נגדו תיקי מב"ד נוספים.

השירות סבור כי יש בהשתלבותו של הנאשם בטיפול כדי הפחית את הסיכון להישנות התנהגות דומה.

בכל הנוגע להרשעתו בדין - הביע הנאשם חששו מפני הרשעה בפלילים שתפגע ברישיונו כמתווך מקרקעין. כמו כן ציין כי ברצונו לעבור להתגורר ביישוב קהילתי, בו נדרשים לעמוד בראיון קבלה אותו לא יוכל לעבור ככל שירשע בדין.

בנסיבות אלה, נוכח לקיחת אחריות על ביצוע העבירה, פגיעה קונקרטית שעשויה להיות במקור פרנסתו, ובכדי לחזק את כוחותיו החיוביים - המליץ השירות על אי הרשעתו.

השירות סבור כי ענישתו בדרך של ביצוע עבודות של"צ בהיקף של 100 שעות, הולמת מקרה זה, ותחבר בין ביצוע העבירה לתוצאותיה בדרך של תרומה חברתית.

הנאשם הביע נכונות לבצען, והוא הופנה למסגרת "מלוא הטנא" בכפר סבא בחלוקת סלי מזון ועבודות כלליות.

כמו כן ישתלב הנאשם בטיפול המיועד לגברים שנהגו באלימות כלפי בנות זוגן.

4. בטיעוניו לעונש טען ב"כ המאשימה כי הנאשם יליד 1976, והודה והורשע בכתב אישום מתוקן.

הערך החברתי בו פגע הנאשם במעשיו הוא הרצון לשמור על תא משפחתי מוגן מפני אלימות מילולית או פיזית.

מהתסקיר עולה כי הוא מוכר לשירות מאבחון קודם בגין תיק קודם בשנת 2011 בעבירת אלימות כלפי חברתו. באבחון דאז אובחן כמי שמתקשה להתמודד עם קונפליקטים ביחסים אינטימיים, הוא מתקשה לנהל מ"מ במערכת היחסים, ושם שולב בטיפול בתחנה לשלום המשפחה בכפר סבא בכדי לקבל כלים להתמודד עם מצבי דחק בקשר הזוגי.

בהיותו בטיפול התקשה לדבר בפתיחות על קשייו, והתקשה להפיק תועלת משמעותית מהטיפול.

בתיק הנוכחי התרשם השירות כי הוא נוטה לצבור כעסים, בעל קושי בביטוי רגשותיו, בעל קושי בהתייחסות לצרכים של בת זוגו, באופן העלול להוביל למצב שינהג בזעם ובאלימות.

השירות המליץ לנאשם להשתלב בטיפול המיועד לגברים שנהגו באלימות כלפי בנות זוגן אך הוא ביטא עמדה אמביוולנטית בטענה כי אינו זקוק לטיפול כזה, ואינו רואה עצמו כגבר עם בעיה בשליטה בכעסים. בהמשך התרצה- והביע נכונות להשתלב בקבוצה כזו, ועתיד להשתלב בה בחודשים הקרובים, כשלוש שנים לאחר ביצוע העבירה.

הוא תיאר קשיי תקשורת וציפיות שונות שהיו בתחילת הקשר הזוגי עם המתלוננת, שלל מצבי אלימות פיזית, ותיאר את המקרה כמקרה חריג בהתנהלותו המאופקת בדרך כלל.

בעברו של הנאשם אי הרשעה בעבירת אלימות, כך שאין מדובר במקרה חריג.

בשיחה עם המתלוננת עלה כי אינה חוששת ממנו, וכי הוא עושה מאמצים להיות מאופק וסבלני יותר כלפיה, תוך שהיא מציינת שהוא נוטה להסתגר ולהימנע מעימות.

בת"פ 34646-03-10 עמד הנאשם בעניינו לדין בעבירת אלימות כלפי חברתו דאז, וגם שם ציין השירות בתסקיר כי המתלוננת "אינה חוששת מפניו כאשר מתעוררים חילוקי דעות ביניהם, הנאשם נוטה להסתגר ולהימנע מעימות"- בדיוק אותן מילים אליהן התייחסה המתלוננת היום.

דברים אלה מלמדים כי לנאשם יש התפרצות מידי כמה שנים, כשרוב הזמן הוא נוטה להסתגר ולטשטש אופיו עד להתפרצות.

בגין האירוע הנוכחי- הנאשם נטל אחריות על מעשיו, אך נטה לטשטש בפני השירות מחומרת מעשיו.

הנאשם הביע חשש מפני הרשעה, וטען כי היא תפגע ברישיונו כמתווך ובפרנסתו, ובקבלתו ליישוב קהילתי.

יש לדחות את המלצת התסקיר לסיום ההליך בהימנעות מהרשעתו לצד של"צ והשתלבות בטיפול, כיוון שבתיק הקודם בו תקף את בת זוגו לשעבר וגרם לה לחבלה של ממש, בית המשפט זה החליט ללכת כברת דרך לטובתו ונמנע מהרשעתו בדין, תוך שציין בהחלטה "כי אין ספק ביצוע עבירות אלימות שהינו נגע פושה ראוי

לענישה מחמירה שיהא בה גמול ראוי והרתעה ממשית."

כעבור שנתיים-ביצע הנאשם את שהודה בו, באופן המעיד כי הטיפול שעבר (צו המבחן והקנס ששילם) כמו גם האמון שנתן בו בית המשפט, לא הרתיעו אותו- ושב לבצע את אותה עבירה בתוך המשפחה כלי אשתו, בהיותה בחודש ה- 33 להריונה, בעת שהיא בשמירת הריון.

טענתו כי רישיון התיווך שלו ייפגע אינה נכונה לאור בדיקת סעיף 16 לחוק המתווכים במקרקעין, שלילת/התליית רישיון, ממנו עולה כי לא יגרם לנאשם כל נזק אם יורשע בעבירות בהן הודה, שכן הסיבות היחידות להתליית רישיון הן עבירות מסימן ו' או ז' לפרק י"א לחוק העונשין, היינו- עבירות מרמה, סחיטה, עושק או עבירות הונאה.

מהותה של העבירה, הצורך בהרתעת הרבים ובהוקעת מעשה העבירה, בצירוף מדיניות ענישה אחידה ככל האפשר, לאחר שבית המשפט כבר נתן לנאשם הזדמנות והלך לקראתו- משמשים גורמים הגוברים אף על שיקומו שממילא לא יפגע מההרשעה, וסבר מלכתחילה כי אינו צריך טיפול כלל.

כמו כן נלקח בחשבון חלופי הזמן, עמדת המתלוננת, והעדר תיקי מב"ד נוספים.

בנסיבות אלה, מתבקש בימ"ש להרשיע את הנאשם, ולהשית עליו ענישה ברף התחתון של המתחם, לצד מע"ת והתחייבות.

ב"כ הנאשם טענה לעונש כי יש לאמץ את המלצת השירות ולהימנע מהרשעתו של הנאשם.

מקרה זה מצדיק הימנעות מהרשעה בפעם השנייה הן בשל מצבם של הנאשם ושל המתלוננת היום, והן בשל הפגיעה הקונקרטית שעלולה להיות לנאשם כתוצאה מהרשעה.

מהתסקיר עולה נכונות הנאשם להשתלב בטיפול בפעם השנייה, כשבטיפול הראשון הגיע לכל המפגשים והתקשה לסגל לעצמו כלים, אך היום המצב שונה, כיוון שהבין שהוא רוצה לקבל את הטיפול המוצע לו, וצפוי להשתלב בו.

הנאשם אותנטי בדבריו לשירות, אמר שיש לו קשיים, ומאידך- המתלוננת מספרת שהיחסים ביניהם היום טובים.

בנסיבות אלה, יש לתת לו הזדמנות להשתלב בטיפול ואפשרות לשקם את הקשר הזוגי בינו לבין המתלוננת.

מאז העבירה דנן, משך 3 שנים, לא היו התנהגויות חריגות מצד הנאשם.

מבחינת הפגיעה הקונקרטית - אין מחלוקת כי הנאשם בעל מניות בחברת לפיד נדל"ן, עוסק בתיווך, ואף אשתו

עובדת איתו בעסק, כך שאם תהיה פגיעה ברישיון התיווך שיש לו, ייפגעו גם אשתו וילדיו.

מסעיף 14א' לחוק המתווכים במקרקעין עולה שיש סיבות שונות בגין עלול מתווך לעלות לוועדת המשמעת ולספוג סנקציות שונות, כמו התנהגות בדרך שאינה הולמת את עיסוקו- כך שקיימת פגיעה פוטנציאלית ברישיונו כמתווך.

הנאשם מתעתד להתקבל ליישוב קהילתי ביחד עם משפחתו, שם נדרש להציג רישום פלילי נקי.

לצד הנזק הקונקרטי- יש לשקול את חלוף הזמן הרב, תיקון כתב האישום לקולא, וקבלת אחריות.

לאור האמור יש לאמץ את המלצת השירות לעניין עונשו של הנאשם, שהינה המלצה סבירה והולמת בנסיבות אלה, להימנע מהרשעתו, ולתת לו הזדמנות להשתלב בטיפול.

הנאשם הוסיף כי הליך טיפולי נחוץ לו, רוצה לטפל בכעסים, אך הבין כי בקבוצה של השירות ישנם כל מיני נאשמים, ובכלל זה שהכו את בנות זוגן, ולא כמו במקרה שלו.

טיפול פרטני אישי יכול להועיל לו.

לא הייתה לו כל כוונה לפגוע, האירוע יצא משליטתו והבהיל גם אותו.

5. דין ומסקנות

בהתאם לתיקון 113 לחוק, הקובע את עקרון ההלימה המנחה את בימ"ש בבואו לגזור דינו של נאשם, מתחם העונש ההולם יקבע תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, ובמדיניות הענישה הנהוגה.

בנסיבות אלה פגע הנאשם במעשיו בערכים מוגנים שעניינם שמירה על שלומו של אדם, על קניינו ועל שלוות נפשו, ובפרט- במסגרת התא המשפחתי.

בחינת נסיבות הקשורות בביצוע העבירות מעלה כי בעקבות ויכוח עם המתלוננת איים עליה הנאשם בפגיעה בשלומה, תוך זריקת כיסא, עקירת מובייל המחובר למשקוף דלת והטחתו ברצפה.

מעובדות כתב האישום ניכר כי מדובר במעשים שבוצעו בחמת זעם, במהלך ריב, באופן ספונטאני (**סעיף 40ט(א)(1) לחוק**), כשהוא גורם לנזק לרכוש, לצד נזק נפשי למתלוננת.

עם זאת, לא אחת אירועים מסוג זה מסלימים לכדי הפעלת אלימות פיזית כלפי בת הזוג, באופן שהיה עלול לגרום לנזקים גדולים יותר (**סעיפים 40ט(א)(3) ו-(4) לחוק**).

בהתנהגותו נהג הנאשם במתלוננת באלימות מילולית, שלוותה באלימות פיזית שעניינה עקירת חפצים והטחתם

ברצפה (סעיף 40ט(א)(10) לחוק).

בחנית נסיבות ביצוע העבירות מעלות כי מדובר ברף הנמוך של עבירות מסוג זה, כאשר מחד בוצעו כלפי בת זוג של הנאשם, בהיותה בהיריון, תוך זריקת חפצים, ומאידך- מדובר באירוע יחיד, בתוכן איומים ברף התחתון, וללא פגיעה בגופה של המתלוננת.

לאור כל האמור, ובשקלול הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות, מידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, קרי- האיומים על חייה של המתלוננת והעצמתם בדרך של היזק לרכוש, מתחם הענישה ההולם **נע בין מאסר מותנה ל-12 חודשי מאסר**.

בחנית נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות מעלה כי הנאשם כבן 40, נשוי ואב לשתי בנות קטינות בגילאי 3 ו-4.

מגיליון רישומו הפלילי עולה כי לנאשם הליך קודם שהסתיים ללא הרשעה משנת 2011 (בגין עבירה משנת 2010) בגין תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוגו דאז (**סעיף 40יא(11) לחוק**).

בנסיבות אלה, מדובר בעבירות שבוצעו לפני למעלה מ-3 שנים, במהלכן לא שב הנאשם להסתבך בפלילים (**סעיף 40יא(10) לחוק**), ואף המתלוננת מדווחת על כי מאז האירוע- עושה הנאשם מאמצים לנהוג כלפיה באיפוק וסבלנות, שללה חשש מפניו, ותארה כי שניהם מנסים לשקם את הקשר הזוגי ביניהם.

עם זאת, באבחון קודם התרשם השירות כי הנאשם מתקשה להתמודד ביחסים אינטימיים עם קונפליקטים ולנהל משא ומתן, וכיום- עדיין התרשם השירות מנטייתו לצבירת כעסים, קושי בביטוי רגשותיו ובהתייחסות לצרכיה של בת זוגו, באופן שעשוי להוביל למצבים בהם נוהג בזעם ובאלימות, מתקשה לקיים תקשורת פתוחה ובונה, נוטה לאגור כעסים ולעמדה מקטינה ומזלזלת כלפי אשתו.

חרף השתלבותו בהליך טיפולי במסגרת התיק הקודם בתחנה לשלום המשפחה בכ"ס- הליך שהיה אמור לתת לו כלים להתמודד עם מצבי דחק בהקשר זוגי, הנאשם הגיע למפגשים הטיפוליים אך התקשה לדבר בפתיחות על קשייו הזוגיים, והתקשה להפיק תועלת משמעותית מהשיחות, ולראיה- שב לסורו כעבור שנתיים.

יש לציין כי בעת הנוכחית ביטא עמדה אמביוולנטית בנוגע להמלצת השירות להשתלב בטיפול בקבוצה לגברים שנהגו באלימות כלפי בנות זוגן, מסר כי אינו רואה עצמו כגבר בעל קושי בשליטה הכעסים, אולם בהמשך הביע נכונות להשתתף בקבוצה כזו- צפוי להשתלב בה במהלך חודש מאי 2016, והשירות סבור כי כיום על רקע קיומם של הליכים משפטיים נוכחיים, מגלה הנאשם הבנה ראשונית באשר לחשיבות השתלבותו במסגרת טיפולית הולמת.

הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון, כתב האישום תוקן לקולא בעניינו באופן משמעותי, חסך זמן שיפוטי יקר, ובכלל זה את העדת המתלוננת. אף בפני השירות לקח הנאשם אחריות על מעשיו, ותאר כי היה בסערת רגשות

בעטיו של הוויכוח עם המתלוננת, ומבין שנהג שלא כשורה, אולם צמצם ממידת התוקפנות שהפגין ונטה לטשטש מחומרת מעשיו (סעיפים 40טיא(4) ו-(6) לחוק).

על גורמי הסיכון בעניינו נמנים חומרת המעשים, עבר קודם בתקיפת בת זוג, ומאפייניו האישיותיים האמורים, בעוד שעל גורמי הסיכון לשיקומו נמנים תפקודו התקין במישור התעסקותי, המאמצים שעושה להימנע מהתנהגות אלימה מאז מעורבותו בעבירה, העדר מב"דים, והנכונות שמגלה להיעזר בטיפול.

נוכח התרשמות שלו השירות כי יש בהשתלבותו של הנאשם בטיפול כדי להפחית את הסיכון להישנות התנהגות דומה, בד בבד עם קיומו של תיק דומה בעברו ודפוסי אישיותו- אין מנוס משילובו בהליך טיפולי בפקוח השירות.

אי הרשעה

בכל הנוגע לסוגיית סיום ההליך ללא הרשעתו של הנאשם בדין- הרי שבעשור האחרון הנאשם עובד כמתווך ומנהל חברה פרטית בתחום הנדל"ן.

מהתסקיר עולה כי הביע חששו כי הרשעה בפלילים תפגע ברישיונו כמתווך, ותפריע להליך קבלתו ביחד עם משפחתו למגורים ביישוב קהילתי.

בחינת חוק המתווכים במקרקעין, תשנ"ו-1996 מעלה כי אין בעצם קיומה של הרשעה פלילית כדי למנוע מהנאשם להמשיך בעיסוקו כמתווך, הואיל ולא זו בלבד שאינה מנויה מפורשות כעבירת משמעת לפי סעיף 14א לחוק האמור אלא שאליבא סעיף 14יט לחוק

קיימים אמצעים עונשים משמעתיים רבים ובכלל זה נזיפה התראה וכיו"ב, כשהתליית הרישיון או ביטולו מהווים רק חלק מהסנקציות העונשיות המסורות בידי ועדת המשמעת, אפילו הייתה הרשעה בפלילים בבחינת עבירת משמעת אליבא סעיף 14א לחוק.

סוגיית הימנעות מהרשעה נדונה בע"פ 2083/96 כתב נגד מדינת ישראל, פ"ד נ"ב(3) 337 (1997), (להלן: "הלכת כתב"), וקבעה הלכה לפיה בית המשפט ימנע מהרשעת נאשם רק בנסיבות חריגות בהן יש בעצם הרשעתו כדי להביא לפגיעה חמורה ובלתי מידתית בשיקומו, וכי סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים ובכלל זה- גמול והרתעה.

אכן יש אינטרס ציבורי שבמיגור תופעת האלימות במסגרת התא המשפחתי, אך מסתברת פגיעה קונקרטית אפשרית בנאשם-אם בקבלתו ליישוב קהילתי ואף בעבודתו באופן שאינו מחייב את הרשעתו בדין.

הימנעות מהרשעתו של הנאשם-הינה חריגה לכלל של הרשעת נאשם מקום בו נקבע כי ביצע את המיוחס לו, ומעצם טיבה - תינקט ע"י בית המשפט רק באותם מקרים מיוחדים ויוצאי דופן הממלאים

אחר התנאים שנקבעו בפסיקה כנ"ל.

פשיטא כי נסיבות ייחודיות ויוצאות דופן כגון דא, המקיימות את החרג, מתאפיינות בהיותן חד פעמיות.

לא נעלם מעיני כי כשנתיים עובר לעבירות דנן- כבר הסתיים הליך קודם בעניינו ללא הרשעה, בגין אלימות כלפי בת זוגו דאז.

כבר בשנת 2011 -עת קיבל הנאשם הזדמנות מבית המשפט בדמות סיום ההליך ללא הרשעה בעניינו, חרף חומרת העבירה אותה ביצע, עסק הנאשם בתחום עיסוקו הנוכחי. ככל שפרנסתו מצויה בראש מעיניו -בהיותו מפרנס עיקרי וכיו"ב- היה עליו להקפיד הקפדה יתרה על האופן בו התנהג למול אשתו. משלא עשה כן- אין לו להלין אלא על עצמו.

לא זו בלבד שהנאשם שב לחטוא, אלא שגישתו להליך הטיפול בעבר ובהווה - אם בחוסר שיתוף פעולה מהותי ואם בגישה אמביוולנטית לצורך בהליך כזה כיום- מלמדנו כי טרם הפנים את חומרת התנהגותו ואת הבעייתיות שבדפוסי אישיותו בתחום הזוגי.

עם זאת, ובבחינת הזדמנות אחרונה בהחלט הניתנת לנאשם להטיב דרכיו- הואיל ומדובר בעבירות המצויות ברף הנמוך מסוגן, נוכח חלוף הזמן, העדר קיומם של תיקים נוספים, העדר עבר פלילי למעט האמור, ויחסייהם התקינים של בני הזוג כיום לצד עמדת המתלוננת, מצאתי כי יש לבטל את הרשעתו- ולהטיל עונש הנותן משקל בכורה לשיקולי שיקום (סעיף 40ד(א) לחוק) - תוך הטלת עונש של"צ בהתאם להמלצת התסקיר.

6. לפיכך, הריני מבטלת את הרשעתו וקובעת את העונשים הבאים:

א. צו מבחן למשך שנה - במהלכה ישתלב בטיפול לגברים אלימים.

ב. של"צ בהיקף של 100 שעות - על פי תוכנית שירות המבחן.

ג. תחתם התחייבות ע"ס 10,000 ₪ להימנע במשך שנה מביצוע עבירות אלימות.

לא תחתם ההתחייבות - ייאסר למשך 60 יום.

7. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

המזכירות תשלח העתק מגזר הדין לשירות המבחן.

ניתן היום, כ"ה ניסן תשע"ו, 03 מאי 2016, במעמד הנוכחים.

עמוד 10

